Dosarul nr. 2-1364/2025;
2-25066020-48-2-13052025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

24 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţă compusă din:
Preşedinte: Dorina Croitor
Grefier: Galina Rodideal

Cu participarea:
reprezentantului reclamantului „Marsof Logistic" SRL, avocatul Oleg Tănase, împuternicit în baza mandatului nr. 0009033 din 11 noiembrie 2025

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea reclamantului „Marsof Logistic" SRL către Cojocaru Ion privind încasarea prejudiciul material precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 12.05.2025 „Marsof Logistic" SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cojocaru Ion privind încasarea prejudiciul material precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, la data de 18.06.2024 SRL Marsof Logistic, în calitate de angajator, a încheiat cu Cojocari Ion, în calitate de salariat, contractul individual de muncă nr.H2P/2024 în corespundere cu contractul individual de muncă, Cojocari Ion este angajat în post de „conducător autocamion".
3. Potrivit naturii muncii, precum şi condiţiilor contractului individual de muncă, normele art.338 Codul muncii, părţile raportului de muncă, Cojocari Ion şi SRL Marsof Logistic, au încheiat contractul de răspundere materială individuală deplină (integrală), ce are ca obiect de reglementare răspunderea salariatului pentru valorile materiale aflate în gestiunea sa obligânduse să asigure integritatea acestora, să comunice administraţiei circumstanţele care ameninţă integritatea valoriilor transmise, lipsurile, sustragerile, plusurile, supranormă, să ţină evidenţa cu privire la circulaţia şi soldurile valorilor; să participe la inventarierea valorilor, să gestioneze valorile cu respectarea normelor legale, să prevină sustragerea şi orice formă de pierdere (pct.l din contractul de răspundere materială deplină).
4. Pârâtul prestând munca, din culpa şi fapta proprie a cauzat daune reclamantei. Astfel pârâtul, având în gestiunea sa camionul şi semiremorca ce aparţine reclamantei, aflându-se în regim de muncă pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate, a realizat fapte ce constau în prejudicierea SRL Marsof Logistic.
5. La revenirea din cursa de transport, respectiv predarea către destinatari a mărfii transportate, această procedură a fost finisată la 25.12.2024. De asemenea în data de 25.12.2024 la

parcarea mijlocului de transport a avariat mijlocul de transport (semiremorca) ce aparţine SRL Marsof Logistic, fapt certificat prin procesul verbal.

6. Însă începând cu data predării, în luna ianuarie salariatul a părăsit locul de muncă şi nu s-a prezentat la locul de muncă.
7. La notificarea de a prezenta explicaţii scrise pe marginea lipsei la locul de muncă şi a recuperării daunei cauzate prin avarierea mijlocului de transport (semiremorcii), aceasta a fost lăsată fără curs. Neprezentarea explicaţiilor a fost certificată în procesul verbal.
8. Potrivit art.206 alin.l din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare concedierea.
9. Conform art. 86 alin. l lit. h) Codul muncii, concedierea - desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive absenţa fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ţine cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.
10. Raportând starea de fapt constatată, la obligaţiile de muncă ce stau în sarcina salariatului Cojocari Ion, angajatorul consideră că în acţiunile salariatului sunt elemente ale abaterii disciplinare, ce au avut consecinţe prejudiciabile. Or, salariatul a încălcat obligaţiile regăsite în contractul individual de muncă, contractul de răspundere materială deplină.
11. La fel din actele cauzei se constată defecţiuni tehnice cauzate mijlocului de transport/semiremorcii, la data efectuării manevrei de parcare, realizată de angajatul Cojocari Ion (cu funcţia de conducător autocamion), or, pentru restabilirea mijlocului de transport valoarea daunei constituie 1.767,18 Eur (conform actului prezentat de entitatea specializată în activităţi tehnice). Însă acest raport juridic de întrerupere a muncii, nu poate influenta obligaţia de reparare a daunei cauzate întreprinderii în timpul exercitării obligaţiilor de muncă.
12. Având în vedere cele constatate, cercetarea disciplinară prealabilă a comisiei de anchetă, aceste fapte constituie temei conform art.148 alin.2 lit.d) Codul muncii de a se reţine din salariu sume pentru achitarea datoriilor faţă de angajator pentru repararea prejudiciului material cauzat unităţii din vina salariatului.
13. În conformitate cu art.328 alin.1-2 Codul muncii, (1) Partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale ilegale şi culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Fiecare parte a contractului este obligată să dovedească cuantumul prejudiciului material care i-afost cauzat.
14. Potrivit art.333 Codul muncii, (1) Salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) La stabilirea răspunderii materiale, în prejudiciul ce urmează a fi reparat nu se include venitul ratat de angajator ca urmare afaptei săvârşite de salariat. (3) Dacă prejudiciul material a fost cauzat angajatorului printr-ofaptă ce întruneşte semnele componenţei de infracţiune, răspunderea se stabileşte potrivit Codului penal.
15. În aceiaşi ordine de idei, în conformitate cu art. 341 din Codul Muncii - mărimea prejudiciului material cauzat angajatorului se determină conform pierderilor reale, calculate în baza datelor de evidenţă contabilă.
16. Urmare a acţiunilor culpabile ale pârâtului, în perioada de activitate în cadrul reclamantei, acesta a prejudiciat reclamanta cu suma de 1.767,18 Eur - ce constituie costul suportat pentru înlocuirea prelatei la semiremorcă.

17. În vederea tranşării litigiului pe cale amiabilă, reclamanta a expediat pârâtului notificare de plată a prejudiciului material, ce a fost cauzat reclamantei, însă nu s-a luat nici o atitudine. Prin urmare, reclamanta a depus acţiune în repararea prejudiciului cauzat.
18. În drept, întemeiază prezenta cerere pe art. 148 alin. (2), art. 333 alin.(l), art. 337 alin. (1), art. 341, 354-355 Codul muncii, art.166-168 din Codul de procedură civilă.
19. Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului Cojocari Ion în beneficiul său a sumei de 1767,18 Euro, cu titlu de prejudiciu material cauzat de salariat întreprinderii, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

20. ***Reprezentatul reclamantului SRL „Marsof Logistic", avocatul Tănase Oleg,*** în şedinţa de judecată a menţionat că susţine integral acţiunea şi a solicitat admiterea acesteia.
21. ***Pârâtul Cojocari Ion,*** fiind citat legal în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nici nu a comunicat instanţei motivele neprezentării, din care considerente instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.
22. Totodată instanţa constată că din partea avocatului Kuşnir Mariana prin intermediul SEDP a Judecătoriei Străşeni au parvenit 2 cereri consecutive de amânare a examinării prezentei cauze, însă nu a depus mandatul care să ateste împuternicirile.

LEGISLAŢIA RELEVANTĂ

23. Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.
24. Articolul 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.
25. Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pâraţi, aceştia sânt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sânt responsabili de cheltuielile lui.
26. Articolul 118 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi

obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate

27. Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
28. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege."
29. Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că „Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată."
30. Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: "La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii."
31. Articolul 1 din Codul muncii prevede următoarele:
„Angajatorul, este persoană juridică (unitate) sau persoană fizică care angajează salariaţi în bază de contract individual de muncă încheiat conform prevederilor prezentului cod, iar prin salariat, defineşte persoană fizică (bărbat sau femeie) care prestează o muncă conform unei anumite specialităţi, calificări sau într-o anumită funcţie, în schimbul unui salariu, în baza contractului individual de muncă."
32. Articolul 45 din Codul muncii prevede următoarele:
„Contractul individual de muncă este înţelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unităţii, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul."
33. Articolul 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii prevede următoarele:
„*Concedierea* – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: h) absenţa fără motive întemeiate de la locul de lucru timp de cel puţin 4 ore consecutive (fără a ţine cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă – în cazul salariaţilor cu durata zilnică a timpului de muncă de minim 8 ore pe zi, sau timp de cel puţin jumătate din durata zilnică a timpului de muncă – în cazul salariaţilor cu durata zilnică a timpului de muncă mai mică sau mai mare de 8 ore pe zi."
34. Articolul 206 alin. (1) Codul Muncii prevede următoarele:
„Pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit. g)-r)."
35. Articolul 327 alin. (1) şi (2) din Codul muncii prevede următoarele:
„Partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi

repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative. Contractul individual şi/sau cel colectiv de muncă pot specifica răspunderea materială a părţilor. În acest caz, răspunderea materială a angajatorului faţă de salariat nu poate fi mai mică, iar a salariatului faţă de angajator – mai mare decît cea prevăzută de prezentul cod şi de alte acte normative."

36. Articolul 328 Codul Muncii prevede următoarele:
„(1) Partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale ilegale şi culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Fiecare parte a contractului este obligată să dovedească cuantumul prejudiciului material care i-a fost cauzat."
37. Articolul 333 Codul Muncii prevede următoarele:
„(1) Salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) La stabilirea răspunderii materiale, în prejudiciul ce urmează a fi reparat nu se include venitul ratat de angajator ca urmare a faptei săvârşite de salariat. (3) Dacă prejudiciul material a fost cauzat angajatorului printr-o faptă ce întruneşte semnele componenţei de infracţiune, răspunderea se stabileşte potrivit Codului penal."
38. Articolul 337 alin. (1) - (3) din Codul muncii prevede următoarele:
„Răspunderea materială deplină a salariatului constă în obligaţia lui de a repara integral prejudiciul material cauzat. Salariatul poate fi tras la răspundere materială deplină pentru prejudiciul material cauzat doar în cazurile prevăzute la art.338. Salariaţii în vîrstă de pînă la 18 ani poartă răspundere materială deplină doar pentru cauzarea intenţionată a prejudiciului material, precum şi pentru prejudiciul cauzat în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanţe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art.76 lit.k), sau în urma comiterii unei infracţiuni."
39. Articolul 338 alin. (1) Codul Muncii prevede următoarele:
„Salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile cînd: a) între salariat şi angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrităţii bunurilor şi altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art.339); b) salariatul a primit bunurile şi alte valori spre decontare în baza unei procuri unice sau în baza altor documente unice; c) prejudiciul a fost cauzat în urma acţiunilor sale culpabile intenţionate, stabilite prin hotărîre judecătorească; d) prejudiciul a fost cauzat de un salariat aflat în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanţe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art.76 lit.k); e) prejudiciul a fost cauzat prin lipsă, distrugere sau deteriorare intenţionată a materialelor, semifabricatelor, produselor (producţiei), inclusiv în timpul fabricării lor, precum şi a instrumentelor, aparatelor de măsurat, tehnicii de calcul, echipamentului de protecţie şi a altor obiecte pe care unitatea le-a eliberat salariatului în folosinţă; f) în conformitate cu legislaţia în vigoare, salariatului îi revine răspunderea materială deplină pentru prejudiciul cauzat angajatorului în timpul îndeplinirii obligaţiilor de muncă; g) prejudiciul a fost cauzat în afara exerciţiului funcţiunii."
40. Articolul 339 alin. (1) şi (2) din Codul muncii prevede următoarele: „Contractul scris cu privire la răspunderea materială deplină poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vîrsta de 18 ani şi care deţine o funcţie sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vînzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise. Nomenclatorul funcţiilor şi lucrărilor menţionate la alin.(1),

precum şi contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.”

41. În conformitate cu pct. 2 al Hotărârii de Guvern nr. 449 din 29.04.2004 despre aprobarea Nomenclatoarelor funcţiilor deţinute şi lucrărilor executate de către salariaţii cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală sau colectivă (de brigadă) deplină, precum şi a contractelor-tip cu privire la răspunderea materială de plină, Contractul scris cu privire la răspunderea materială deplină (individuală sau colectivă (de brigadă) poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vîrsta de 18 ani şi deţine funcţii sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vînzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise.
42. Art. 341 alin. (1) şi (2) din Codul muncii prevede următoarele:
„Mărimea prejudiciului material cauzat angajatorului se determină conform pierderilor reale, calculate în baza datelor de evidenţă contabilă. În cazul sustragerii, pierderii, distrugerii sau deteriorării bunurilor angajatorului atribuite la mijloacele fixe, mărimea prejudiciului material se calculează pornindu-se de la costul de inventar (preţul de cost) al valorilor materiale, minus uzura, conform normelor stabilite.”
43. Art. 342 alin. (1) – (3) din Codul muncii prevede următoarele:
„Pînă la emiterea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul este obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui. Pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), o comisie cu participarea specialiştilor în materie. Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material este obligatorie solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat. Refuzul de a o prezenta se consemnează într-un proces-verbal semnat de cîte un reprezentant al angajatorului şi, respectiv, al salariaţilor.”

MOTIVAREA INSTANŢEI

44. Audiind explicaţiile părţilor, studiind materialele dosarului instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea reclamantului „Marsof Logistic” SRL către Cojocari Ion, din următoarele considerente.
45. Din materialele cauzei, instanţa de judecată a stabilit că între reclamantul „Marsof Logistic” SRL şi pârâtul Cojocaru Ion au existat raporturi juridice de muncă, confirmate prin contractul individual de muncă nr. 112P/2024 din 18.06.2024, în baza căruia pârâtul a fost angajat în funcţia de conducător autocamion.
46. Distinct de acesta, între părţi a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină, în sensul art. 338 Codul muncii, care instituie o obligaţie de garanţie în sarcina salariatului pentru integritatea bunurilor încredinţate, configurând un regim juridic agravat al răspunderii patrimoniale.
47. Instanţa de judecată, constată că, în privinţa salariatul Cojocari Ion, angajat în calitate de şofer, prin procesul-verbal din 25.12.2024 s-au constatat defecţiuni tehnice (coliziune), cauzate autocamionului/semiremorcii X251 AS accidentată la data parcării autocamionului încredinţat angajatului Cojocari Ion (cu funcţia de conducător autocamion) (f.d.10).
48. Prin procesul-verbal din 13 ianuarie 2025 s-a constatat lipsa şi neprezenţa angajatului Cojocari Ion la locul de lucru (f.d.12)

49. În adresa pârâtului Cojocari Ion a fost expediată notificare cu privire la prezentarea explicaţiilor scrise referitor la lipsa nemotivată de la serviciu, notificare care a fost lăsată fără răspuns (f.d.13-14), iar prin procesul-verbal din 31 ianuarie 2025 s-a constatat lipsa angajatului Cojocari Ion pentru a depune explicaţii scrise referitor la acest fapt (f.d.15).
50. În consecinţă, prin ordinul administratorului SRL „Marsof Logistic", Igor Bivol, nr. 03/02 din 03 februarie 2025, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, în privinţa angajatului Cojocari Ion a fost aplicată sancţiune disciplinară sub formă de concediere (f.d.16)
51. Conform ordinului de plată nr. 39333707 din 27.02.2025 şi anexa la acesta se atestă şi se confirm faptul că pentru reparaţia semiremorcii au fost suportate cheltuieli în sumă de 1767,17 euro (f.d.17)
52. Totodată, instanţa constată că, de către „Marsof Logistic" SRL, i-a fost expediată în adresa pârâtului Cojocari Ion, notificare privind repararea prejudiciului cauzat în sumă de 1767,18 euro, notificare care a fost lăsată fără nici un răspuns (f.d.18-19).
53. Potrivit pretenţiilor reclamantei indicate în cererea de chemare în judecată, în rezultatul anchetei de serviciu s-a constatat că, valoarea totală a prejudiciului adus întreprinderii „Marsof Logistic" S.R.L. este de 1767,18 euro, care constă din costul de reparaţie al semiremorcii deteriorate.
54. În urma celor relatate, instanţa de judecată, cu certitudine constată că, pârâtul Cojocari Ion, având calitatea de salariat în cadrul întreprinderii „Marsof Logistic" SRL, angajat în baza contractului individual de muncă nr. 112P/2024 din 18.06.2024, la data de 25.12.2024, în timp ce se afla la volanul mijlocului de transport, a accidentat semiremorca X251 AS.
55. Instanţa subliniază că răspunderea materială a salariatului, deşi reglementată de norme speciale, reprezintă o formă particulară a răspunderii civile contractuale, supusă principiilor generale ale reparării integrale a prejudiciului, în măsura în care legislaţia muncii nu prevede derogări exprese.
56. În temeiul art. 328 alin. (1) şi art. 333 Codul muncii, antrenarea răspunderii materiale a salariatului presupune întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale răspunderii juridice, respectiv: prejudiciul, fapta ilicită, vinovăţia şi legătura de cauzalitate.
57. Respectiv, instanţa, constată că, prejudiciul material cauzat angajatorului „Marsof Logistic" SRL de către salariatul Cojocari Ion este unul efectiv, existând o diminuare a patrimoniului, valori obiectiv pierdute, evaluate într-o sumă de bani determinată, prin care fapta ilicită şi personală a salariatului a fost săvârşită în legătură cu munca sa, prejudiciul reprezentând o modificare a patrimoniului angajatorului, care constă în diminuarea activului şi creşterea pasivului patrimonial, prejudiciu rezultat din fapta ilicită săvârşită de salariat.
58. În consecinţă, se constată existenţa culpei salariatului în cauzarea prejudiciului. Astfel, în coroborare cu actele prezentate la dosar, instanţa de judecată a constatat cu certitudine că, Cojocari Ion nu şi-a exercitat în mod corespunzător obligaţiile sale rezultate din contractul de răspundere materială nr. 99-P din 18.06.2024, motiv din care poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina sa, prejudiciu evaluat de „Marsof Logistic" SRL în sumă de 1767,18 euro, motiv pentru care, pretenţiile înaintate de „Marsof Logistic" SRL urmează a fi admise în totalitate.
59. În conformitate cu art. 341 Codul muncii, determinarea prejudiciului se realizează în baza pierderilor reale, iar nu a unor estimări ipotetice, condiţie respectată în speţă, cuantumul fiind cert, determinat şi actual.

60. Fapta ilicită constă în încălcarea obligaţiei de diligenţă în utilizarea bunului încredinţat, manifestată prin manevrarea defectuoasă a semiremorcii în timpul executării atribuţiilor de serviciu.
61. Instanţa reţine că obligaţia de conservare şi exploatare corespunzătoare a bunurilor nu are un caracter abstract, ci derivă nemijlocit din contractul individual de muncă şi din contractul de răspundere materială deplină, fiind inerentă funcţiei exercitate de pârât.
62. Sub aspectul vinovăţiei, instanţa reiterează că, în materia răspunderii materiale pentru bunuri aflate în gestiunea salariatului, doctrina şi practica judiciară consacră o prezumţie relativă de culpă, întemeiată pe poziţia privilegiată a salariatului în raport cu bunul încredinţat.
63. Prin urmare, sarcina probei se inversează, revenind salariatului obligaţia de a demonstra existenţa unor cauze exoneratoare.
64. Or, în cauza dedusă judecăţii, pârâtul nu doar că nu a răsturnat această prezumţie, dar a adoptat o conduită procesuală pasivă, neprezentându-se în instanţă şi neadministrând niciun mijloc de probă în apărare.
65. Această inacţiune nu poate fi interpretată în favoarea sa, în contextul art. 118 Cod de procedură civilă, ci, dimpotrivă, consolidează concluzia privind existenţa culpei.
66. Raportul de cauzalitate dintre faptă şi prejudiciu este direct şi nemijlocit, rezultând din faptul că avarierea semiremorcii s-a produs în timpul şi ca urmare a manevrării acesteia de către pârât, în exercitarea atribuţiilor de serviciu.
67. Lipsa oricăror dovezi privind intervenţia unui factor extern, imprevizibil şi inevitabil exclude incidenţa unor cauze exoneratoare de răspundere.
68. Instanţa acordă relevanţă juridică determinantă existenţei contractului de răspundere materială deplină, care atrage obligaţia salariatului de a repara integral prejudiciul cauzat bunurilor încredinţate.
69. Această convenţie este pe deplin compatibilă cu dispoziţiile art. 338 Codul muncii şi reflectă voinţa părţilor de a institui un regim de responsabilitate sporită, justificat de natura funcţiei şi de valoarea bunurilor gestionate.
70. Instanţa reţine că împrejurarea încetării raporturilor de muncă, inclusiv sub forma unei sancţiuni disciplinare, nu are aptitudinea de a înlătura răspunderea materială a salariatului.
71. Cele două forme de răspundere sunt autonome, având finalităţi distincte: una represiv-disciplinară, cealaltă reparatorie.
72. Conduita pârâtului Cojocaru Ion, caracterizată prin neprezentare, lipsa oricărei apărări şi ignorarea solicitărilor angajatorului, relevă o atitudine de dezinteres faţă de obligaţiile legale şi contractuale asumate.
73. Or, principiul disponibilităţii nu exonerează partea de sarcina de a-şi susţine propria poziţie procesuală, iar pasivitatea acesteia nu poate genera consecinţe juridice favorabile.
74. Cu referire la pretenţia reclamantului „Marsof Logistic” SRL privind încasarea în beneficiul său de la pârâtul Cojocaru Ion a cheltuielilor de judecată, instanţa menţionează la înaintarea acţiunii civile a fost achitată taxa de stat în cuantum de 1435,11 lei şi taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 594 şi nr. 595 din 08 mai 2025 (f.d.2-3).
75. Astfel, în corespundere cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat şi taxa de timbru vor fi dispuse spre încasare în beneficiul SRL „Marsof Logistic” de la Cojocaru Ion.
76. Cu referire la cheltuielile de asistenţă juridică, pornind de la practica şi jurisprudenţa dezvoltată de CEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente

angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

77. Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei de judecată.
78. Totodată, în jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.
79. Instanţa de judecată reţine că reclamanta „Marsof Logistic” SRL a prezentat instanţei mandatul nr. 0009033 din 11.11.2025 (f.d.32), şi ordinul de plată nr. 14 din 13.05.2025 unde se reflectă calculul onorariului avocatului pentru acţiunea în cauză în vederea reprezentării intereselor SRL „Marsof Logistic” în sumă de 6500 lei (f.d.30).
80. Ţinând cont de complexitatea cauzei, de numărul de acte procesuale întocmite de avocatul reclamantului, de numărul de şedinţe la care avocatul a participat, de complexitatea problemei juridice ridicate în speţă, instanţa de judecată consideră drept reale, necesare şi rezonabile cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 6500 lei.
81. Prin urmare, având în vedere că sunt întrunite toate condiţiile răspunderii materiale a salariatului Cojocaru Ion, iar pretenţiile reclamantului „Marsof Logistic” SRL sunt dovedite prin probe pertinente şi concludente, instanţa de judecată consideră acţiunea întemeiată şi pasibilă de admitere integrală.
82. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite acţiunea.

A încasa din contul pârâtului Cojocaru Ion, născut la *****, domiciliat în*****, IDNP ***** în beneficiul „Marsof Logistic” SRL, cu sediul în mun. Chişinău str. Industrială 46, IDNO 1016600026644, prejudiciului material în mărime de 1767 (o mie şapte sute şaizeci şi şapte) euro 18 cenţi, cheltuielile de judecată ce ţin de plata taxei de stat în mărime de 1435 (o mie patru sute treizeci şi cinci) lei 11 bani, plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei şi

cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 6500 (şase mii cinci sute) lei, **în total suma de 1767 (o mie şapte sute şaizeci şi şapte) euro 18 cenţi în valută naţională, conform ratei BNM la data executării şi 8135 (opt mii o sută treizeci şi cinci) lei 11 bani.**

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **/semnat/** **Dorina Croitor**
Copia corespunde originalului
Judecător Dorina Croitor